



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 429/2024-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ zastúpeného JUDr. Martin Bicko, advokát s.r.o. Dukelská 972/7-3, Považská Bystrica, proti uzneseniam Okresného súdu Trenčín č. k. PB-4C/33/2022-79 z 22. júna 2023 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/5/2024 z 26. marca 2024 takto

### rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

### Odôvodnenie:

#### I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 15. júla 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami všeobecných súdov, ktoré sa týkajú výšky náhrady trov konania v civilnom spore. Namietané porušenie ústavných práv uznesením okresného súdu sťažovateľ identifikuje v jeho arbitrárnosti. Najvyššiemu súdu vytýka, že odmietol vecne preskúmať správnosť uznesenia okresného súdu.

2. V civilnom spore bolo žalovanému sťažovateľovi uznesením okresného súdu uložené nahradiť žalobcovi trovy konania. Okresný súd následne ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením vyššieho súdneho úradníka z 22. júna 2023 rozhodol, že sťažovateľ je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania 2 670,75 eur. Sťažnosti oboch strán proti tomuto uzneseniu bola zamietnuté uznesením sudcu okresného súdu z 8. augusta 2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25. augusta 2023. Proti uzneseniu sudcu okresného súdu podal sťažovateľ dovolanie, konanie o ktorom najvyšší súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením z 26. marca 2024 zastavil. Bol toho názoru, že dovolaním možno napadnúť len rozhodnutie odvolacieho súdu, a keďže dovolanie smeruje proti rozhodnutiu okresného súdu, nie je daná jeho funkčná príslušnosť, a preto dovolacie

konanie podľa § 161 ods. 2 v spojení s § 438 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pre neodstrániteľný nedostatok podmienok konania zastavil.

## II.

3. V prípade dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je lehota na podanie ústavnej sťažnosti v zásade zachovaná aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu všeobecného súdu. To neplatí, ak neprípustnosť dovolania vyplýva zo zákona (III. ÚS 674/2014). Vo veci sťažovateľa bolo dovolanie jasne podľa zákona, konkrétne § 419, § 420 a § 421 CSP neprípustné. Z týchto ustanovení vyplýva, že dovolanie je prípustné len proti rozhodnutiam odvolacieho súdu. Dovolanie tak v prípade sťažovateľa zjavne nebolo účinným prostriedkom nápravy porušenia jeho ústavných práv rozhodnutím okresného súdu. V rozsahu proti uzneseniu okresného súdu je tak ústavná sťažnosť, ktorá bola podaná 15. júla 2024, podaná oneskorene a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Lehota dvoch mesiacov na podanie ústavnej sťažnosti podľa § 124 prvej vety zákona o ústavnom súde proti uzneseniu okresného súdu na základe § 62 zákona o ústavnom súde použiteľného § 121 ods. 3 CSP a § 124 prvej vety zákona o ústavnom súde začala plynúť 25. augusta 2023, keďže v tento deň uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť. Táto lehota, na plynutie ktorej nemalo vplyv podanie dovolania sťažovateľom, na základe § 62 zákona o ústavnom súde použiteľného § 121 ods. 3 CSP uplynula 25. októbra 2023.

4. V rozsahu proti uzneseniu najvyššieho súdu je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Z ustanovení § 419, § 420 a § 421 CSP nepochybne vyplýva, že dovolanie je prípustné len proti rozhodnutiam odvolacieho súdu a nemožno ho podať proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie bez ohľadu na to, či proti nemu je alebo nie je prípustné odvolanie. Tým, že najvyšší súd sa dovolaním sťažovateľa vecne nezaoberal, keď konanie o dovolaní zastavil, hoci ho zrejme mal podľa § 447 písm. c) CSP odmietnuť, tak nemohlo dôjsť k porušeniu ústavných práv sťažovateľa.

5. Argumentácia sťažovateľa celkom opomína to, že dovolanie možno podať len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Inak povedané, potom, ako okresný súd zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania, v prostredí podústavného práva sťažovateľ nemal žiadny účinný prostriedok ochrany svojich ústavných práv. Práve vtedy namiesto toho, aby podal ústavnú sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu, postupoval celkom nesprávne, keď proti uzneseniu okresného súdu podal zjavne neprípustné dovolanie.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 22. augusta 2024**

**Robert Šorl**  
**predseda senátu**